

Alkotmánybíróság

1535 Budapest, Pf. 773. Fax: (06-1) 212-11-70

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1101-2/2018
Érkezett:	2018 AUG 15.
Példány:	1
Melléklet:	1 db
Kezelőiroda:	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED] egyéni ügyvéd a Dr. Bitskey Botond Főtitkár úr által a IV/1101-1/2018. számon kibocsátott hiánypótlási felhívásra a kézhezvételtől számított 30 napon belül válaszolva az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 55. § (3) bekezdése alapján az alábbi

hiánypótlást

terjesztem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a pártfogó ügyvéd, az ügygondnok és a kirendelt védő részére megállapítható díjról szóló 32/2017. (XII. 27.) IM rendelet 7. § (2) bekezdése alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 41. § (1) bekezdése alapján teljesen semmisítse meg azt, mely **kérelmem indokolásaként az alábbiakat adtam elő:**

Azért kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a pártfogó ügyvéd, az ügygondnok és a kirendelt védő részére megállapítható díjról szóló 32/2017. (XII. 27.) IM rendelet 7. § (2) bekezdése alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 41. § (1) bekezdése alapján teljesen semmisítse meg azt, mert jelenleg a **Szolnoki Törvényszék 9.B.1067/2013.** számú büntetőügyben LXXI.-ed rendű terheltet, LXXXI.-ed rendű terheltet és LXXXIV.-ed és LXXXV. -öd rendű terheltet védek, ennek következtében mivel 4 terheltet védek, nem a 32/2017. (XII. 27.) IM rendelet 7. § (1) bekezdése szerinti kirendelt ügyvédi óradíj összege illet meg engem, hanem a 32/2017. (XII. 27.) IM rendelet 7. § (2) bekezdése szerinti kirendelt ügyvédi óradíj összege a felével emelkedik csak meg, és nem arányosan a 4-szeresére emelkedik a kirendelt ügyvédi óradíj összege, amely alkotmányellenes jogszabályi rendelkezés miatt jogsérelem ért engem.

A 32/2017. (XII. 27.) IM rendelet 7. § (2) bekezdése szerinti sérelmezett jogszabály rendelkezésének alkalmazása folytán közvetlenül, bírói döntés nélkül következett be; tehát nem volt jogi lehetőségem a jogsérelem orvoslására bírósághoz fordulni.

Számomra, mint indítványozó számára nem volt a jogsérelem orvoslására szolgáló jogorvoslati eljárás meghatározva a 32/2017. (XII. 27.) IM rendeletben.

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 30. § (1) bekezdése alapján az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 26. § (2) bekezdésében meghatározott esetre hivatkozva az alaptörvény-ellenes jogszabály, vagyis a 32/2017. (XII. 27.) IM rendelet 10. §-a alapján 2018. január 1. napján történő hatálybalépésétől számított száznyolcvan napon belül, azaz 2018. június 28. napján nyújtottam be.

Bemutattam, hogy az alkotmányjogi panaszban támadott jogszabályi rendelkezés, vagyis a 32/2017. (XII. 27.) IM rendelet 7. § (2) bekezdése közvetlenül hatályosult a magyar jogban, azt a Szolnoki Törvényszék Gazdasági Hivatala alkalmazta a kirendelt védői munkadíj kifizetésénél velem, mint indítványozóval szemben, és az nekem, mint alkotmányjogi panaszt benyújtó személy jogait, illetve érdekeit érinti, mivel általam alaptörvény-ellenesnek ítélt 32/2017. (XII. 27.) IM rendelet 7. § (2) bekezdése, mint jogszabályi rendelkezés a konkrét jogviszonyomat közvetlenül és ténylegesen, aktuálisan érintő rendelkezést állapított meg, s ennek következtében nekem, mint panaszosnak az alapjogaim sérültek.

Az érintettség igazolására vonatkozó dokumentumokat, illetve azok másolatait mellékeltem jelen indítványomhoz. Ezek a következő dokumentumok voltak: **Szolnoki Törvényszék 9.B.1067/2017/205. számú jegyzőkönyv (2017. szeptember 28.-ai jegyzőkönyv 3. és 8.-ik oldal – 3 vádlott – 3 óra kirendelési díj alapján 25.500,-Ft), Szolnoki Törvényszék Gazdasági Hivatalának 30.000,- Ft összegű kifizetésének 9.B.1067/2013. 650 tételszámú utalványa (4 terhelt esetén – 4 óra kirendelési díj alapján – óránként 7.500,-Ft).**

Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit is részletesen felsoroltam.

Dr. Bitskey Botond Főtitkár úr által a IV/1101-1/2018. számon kibocsátott hiánypótlási felhívásban nem vitatta sem a személyes érintettségemet, sem azt, hogy számomra, mint indítványozó számára nincs a jogsérelem orvoslására szolgáló jogorvoslati eljárás meghatározva a 32/2017. (XII. 27.) IM rendeletben.

Dr. Bitskey Botond Főtitkár úr által a IV/1101-1/2018. számon kibocsátott hiánypótlási felhívásban azt kifogásolta, hogy beadványom nem tartalmaz kellő, alkotmányjogi érvekkel alátámasztott indoklást arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabályi rendelkezés vagyis a 32/2017. (XII. 27.) IM rendelet 7. § (2) bekezdése miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel, illetve milyen indokokalapján merül fel az Alaptörvényben biztosított jogaim sérelme.

Dr. Bitskey Botond Főtitkár úr által a IV/1101-1/2018. számon kibocsátott hiánypótlási felhívásban felhívta figyelmemet arra, hogy az indokolásnak célszerű kiterjednie az Alaptörvénynek az alkotmányjogi panaszban hivatkozott valamennyi rendelkezésére, illetve arra, hogy azokat miért és mennyiben sérti a támadott jogszabályi rendelkezés.

Dr. Bitskey Botond Főtitkár úr által a IV/1101-1/2018. számon kibocsátott hiánypótlási felhívásban tájékoztatott továbbá, hogy az Alaptörvény hivatkozott M) cikk (2) bekezdésében, Q) cikk (2) és (3) bekezdéseiben foglaltak nem tekinthetők az Alaptörvényben biztosított jogomnak.

Dr. Bitskey Botond Főtitkár úr által a IV/1101-1/2018. számon kibocsátott hiánypótlási felhívásban foglaltaknak eleget téve az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit az alábbiakban jelölöm meg:

M) cikk (2) bekezdése: Magyarország biztosítja a tisztességes gazdasági verseny feltételeit. Magyarország fellép az erőfölénnyel való visszaéléssel szemben, és védi a fogyasztók jogait.

XXVIII. cikk (3) bekezdése: A büntetőeljárás alá vont személynek az eljárás minden szakaszában joga van a védelemhez. A védő nem vonható felelősségre a védelem ellátása során kifejtett véleménye miatt.

Q) cikk (2)-(3) bekezdései: Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítése érdekében biztosítja a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját.

Magyarország elfogadja a nemzetközi jog általánosan elismert szabályait. A nemzetközi jog más forrásai jogszabályban történő kihirdetésükkel válnak a magyar jogrendszer részévé.

18. cikk (3) bekezdése: A Kormány tagja törvényben vagy kormányrendeletben kapott felhatalmazás alapján, feladatkörében eljárva, önállóan vagy más miniszter egyetértésével rendeletet alkot, amely törvénnyel, kormányrendelettel és a Magyar Nemzeti Bank elnökének rendeletével nem lehet ellentétes.

Dr. Bitskey Botond Főtitkár úr által a IV/1101-1/2018. számon kibocsátott hiánypótlási felhívásban foglaltakra válaszolva az alábbi alapjogsérelmet alátámasztó indokolást terjesztem elő arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel:

- 1.) Fenntartom korábban benyújtott értelmezésemet, miszerint az Alaptörvény M) cikk (2) bekezdését azért sérti a 32/2017. (XII. 27.) IM rendelet 7. § (2) bekezdése szerinti jogszabályi rendelkezés, mert az Alaptörvény M) cikk (2) bekezdéséből közvetlenül levezethető a kirendelt védők számára jelentős hátrányt okozó 32/2017. (XII. 27.) IM rendelet 7. § (2) bekezdésének alaptörvény-ellenessége, mert a kirendelt védők nem kapták meg több kirendelt terhelt esetén a 32/2017. (XII. 27.) IM rendelet 7. § (1) bekezdésében meghatározott kirendelt védői óradíj és a védő által képviselt terhelt száma szorzatának megfelelő összeget, hanem csak a 32/2017. (XII. 27.) IM rendelet 7. § (2) bekezdésében meghatározott kirendelt védői óradíj másfélszeresét kaphatja meg a kirendelt védő, amely jogszabályi rendelkezés miatt a kirendelt védőket anyagi kár éri, ezáltal sérül tisztességes gazdasági verseny elve és az erőfölénnyel való visszaélés tilalma.

Egyetértek Dr. Bitskey Botond Főtitkár úr által a IV/1101-1/2018. számon kibocsátott hiánypótlási felhívásban foglaltakkal annyiban, hogy az Alaptörvényben az M) cikk nem az alapjogi fejezetben helyezkedik el, ugyanakkor a Dr. Bitskey Botond Főtitkár úr által a IV/1101-1/2018. számon kibocsátott hiánypótlási felhívásban foglaltaknak ellentmondva előadom, hogy az Alaptörvény és az Abtv. nemcsak alapvető jog, hanem Alaptörvényben biztosított jog sérelmére való hivatkozást is lehetségesnek tart alkotmányjogi panaszban. Azt, hogy milyen jogokat kell „Alaptörvényben biztosított jog” alatt érteni, az Alkotmánybíróság gyakorlata már kialakította.

Akkor, amikor a korábban hatályban lévő Alkotmány elismerte és támogatta a vállalkozás jogát és a verseny szabadságát, egyben rögzítette azt is, hogy Magyarország gazdasága piacgazdaság. Az Alkotmánybíróság következetes volt abban, hogy a piacgazdaság, a

versenyszabadság és más hasonló államcélok alkotmányellenes megsértését csak szélsőséges esetben állapítja meg, ha az állami beavatkozás, fogalmilag és nyilvánvalóan ellentétes az államcélal. (818/B/1997. AB határozat, ABH 1998., 759, 761.) [Lásd még: 21/1994. (IV. 16.) AB határozat, ABH 1994., 117, 120., 35/1994. (VI. 24.) AB határozat, ABH 1994., 197, 200.] Kimondta azt is az Alkotmánybíróság, hogy „önmagában abból a tényből, hogy a versenyszabadság nem alapvető jog, következik az, hogy arra nem vonatkozik az Alkotmány 8. § (2) bekezdésében foglalt, az alapvető jogok lényeges tartalma korlátozására vonatkozó tilalom.” (782/B/1998. AB határozat, ABH 2002., 854, 856.)

Az alkotmány az írott alkotmánnyal rendelkező államokban a legmagasabb szintű jogforrás, amely meghatározza és biztosítja azt a jogi és intézményi feltételrendszert, amelynek keretei között minden gazdasági szereplő és az állam működik. Az alkotmányok általában rögzítik a gazdaság működésének legfontosabb, alapvető kereteit, a gazdasági szereplők jogait, az állami beavatkozás határait, az állam kötelezettségeit a gazdasági szereplőket illetően. [A „gazdasági alkotmány” fogalmát különféle jelentéstartalmakkal szokták használni. Szűkebb értelemben gazdasági alkotmánynak a gazdasági rend alkotmányból eredő szabályait nevezzük. Ide tartoznak egyes alapvető jogok (a munka, a foglalkozás szabad megválasztása, a vállalkozás joga, a tulajdon védelme), a közpénzügyek, de az állam szociális szerepvállalása is – ez utóbbi, mint a társadalmi szolidaritás kifejeződésének Alaptörvényben való megjelenése. A gazdasági alkotmány más megfogalmazásban olyan összefoglaló név, amelynek elemei alapvetően három fő csoportba rendezhetők: a) a gazdasági jogok elismerése, a tulajdon védelme (XIII. cikk), a munka és foglalkozás szabad megválasztása, a vállalkozás joga (XII. cikk), ezekkel összefüggésben a verseny védelme (M) cikk), b) a közpénzügyek (adózás, költségvetés, államadósság, pénzrendszer) c) a szociális biztonság nyújtása (XIX. cikk). Jóllehet az előző Alkotmány korábban deklarálta, hogy Magyarország piacgazdaság (a tervgazdaság elvetéseként), az Alaptörvény a gazdasági rendszerről nem tartalmaz hasonló döntést. Ugyanakkor az Alapvetés szabályai között [M) cikk] szerepel, hogy hazánkban a vállalkozás szabad, és az állam biztosítja a verseny feltételeit, továbbá mindenkinek joga van a tulajdonhoz [XIII. cikk (1) bekezdés]. A vállalkozás szabadsága, a tisztességes gazdasági verseny feltételeinek biztosítása, továbbá a tulajdon alapvető jogként való szabályozása – a piacgazdaság deklarálása nélkül is – azt jelenti, hogy Magyarország gazdasága piacgazdaság. Az Alkotmánybíróság a 3192/2012. (VII. 26.) AB határozatában rámutatott arra, hogy bár az Alaptörvény – szemben a korábbi Alkotmánnyal – nem nevesíti külön a piacgazdaság követelményét, az alkotmánybírósági gyakorlat alapján annak két létfontosságú elemét, a vállalkozás és a verseny szabadságát azonban tartalmazza. Kifejtette továbbá: „A piacgazdaság, és így az Alaptörvény M) cikke által védett vállalkozás és verseny szabadsága működésének elengedhetetlen feltétele a szerződési szabadság, amely ennek következtében szintén élvezi az Alaptörvény védelmét. Ezt támasztják alá a szerződési szabadságnak a Ptk.-ban foglalt garanciális szabályai is.

Az Alkotmánybíróság 8/2014. (III. 20.) AB határozatában nem látott okot arra, hogy ettől a fenti a régi értelmezéstől eltérjen, vagyis az Alkotmánybíróság 8/2014. (III. 20.) AB határozata és az Alaptörvény M) cikk (2) bekezdése alapján értelmezésem szerint alaptörvény-ellenes, hogy a 32/2017. (XII. 27.) IM rendelet 7. § (2) bekezdése a kirendelt védők számára jelentős hátrányt okozott a 32/2017. (XII. 27.) IM rendelet 7. § (2) bekezdésének alaptörvény-ellenessége, mert **a kirendelt védők nem kapják meg több kirendelt terhelt esetén a 32/2017. (XII. 27.) IM rendelet 7. § (1) bekezdésében meghatározott kirendelt védői óradíj és a védő által képviselt terhelt száma**

szorzatának megfelelő összeget, hanem csak a 32/2017. (XII. 27.) IM rendelet 7. § (2) bekezdésében meghatározott kirendelt védői óradíj másfélszeresét kaphatja meg a kirendelt védő, amely jogszabályi rendelkezés miatt a kirendelt védőket anyagi kár éri, ezáltal maga a magyar állam sérti meg a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény 2. §-ában, 21. § a) pontjában, 22. § (1) bekezdésében előírt tisztességes gazdasági verseny elvét és az erőfölénnyel való visszaélés tilalmát, másrészt arra ösztönzi a kirendelt védőket a magyar állam, hogy csak egy terheltet védjenek így a 2. pontban kifejtettek szerint sérül vagy legalábbis a reális esélye megvan annak, hogy sérülhet a terhelteknek Alaptörvényben biztosított joga a védelemhez.

- 2.) Fenntartom korábban benyújtott értelmezésemet, miszerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (3) bekezdését azért sérti a 32/2017. (XII. 27.) IM rendelet 7. § (2) bekezdése szerinti jogszabályi rendelkezés, mert az Alaptörvény XXVIII. cikk (3) bekezdése és az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Ütv.) 2. § (1) bekezdésének b) pontja, 27. § (1) bekezdésének b) pontja és 40. § (1) bekezdése alapján és a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 5. § (1) bekezdése alapján **kirendelt védőként eljáró ügyvédek arra ösztönzi a magyar állam, hogy csak egy terheltet védjenek, így sérül vagy legalábbis a reális esélye megvan annak, hogy sérülhet a terhelteknek Alaptörvényben és a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 5. § (1) bekezdésében biztosított joga a védelemhez**, ezáltal a magyar állam által vállalt nemzetközi közjogi, a magyar jogba beillesztett kötelezettségvállalásoknak, vagyis az Egyesült Nemzetek Közgyűlése XXI. ülészakán, 1966. december 16-án elfogadott Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya kihirdetéséről szóló 1976. évi 8. törvényerejű rendelet 26. cikkének, Az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény és az ahhoz tartozó nyolc kiegészítő jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 1993. évi XXXI. törvény 6. Cikk 3. pont c) alpontjának a teljesítése is veszélybe kerülhet.
- 3.) Fenntartom korábban benyújtott értelmezésemet, miszerint a magyar állam által vállalt nemzetközi közjogi, a magyar jogba beillesztett kötelezettségvállalásoknak a teljesítése is veszélybe kerülhet.

A Dr. Bitskey Botond Főtitkár úr által a IV/1101-1/2018. számon kibocsátott hiánypótlási felhívásban azon állítással, hogy a Q) cikk (2) és (3) bekezdései nem az Alaptörvényben az alapjogi fejezetében helyezkedik el, tényszerűen egyetértek ugyan, ugyanakkor ezen tényszerű állítás nem jelenti azt az értelmezésem szerint, hogy a magyar jogba implementált nemzetközi közjogi kötelezettségvállalásoknak nincs az Alaptörvényt is érintő jogi relevanciájuk, tekintettel arra, hogy a Q) cikk (3) bekezdése szerint Magyarország elfogadja a nemzetközi jog általánosan elismert szabályait. A nemzetközi jog más forrásai jogszabályban történő kihirdetésükkel válnak a magyar jogrendszer részévé. Ezt azt jelenti, hogy a nemzetközi jog forrásai a jogszabályban történő kihirdetésükkel a magyar jogrendszer részévé váltak, és ezen jogszabály megsértése azt is jelenti, hogy a magyar jog mellett a nemzetközi jogot is megsértette a megtámadott jogszabály, ennek következtében alkotmány sértés valósult meg.

Az Egyesült Nemzetek Közgyűlése XXI. ülészakán, 1966. december 16-án elfogadott Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya kihirdetéséről szóló 1976. évi 8.

törvényerejű rendelet 26. cikke előírta a megkülönböztetés tilalmát. **Értelmezésem szerint a büntetőügyben ügyvédek meghatalmazására pénzzel nem rendelkező terheltek nem kerülhetnek hátrányba és még az esélyét sem szabad megadni hátrányba kerülhessenek vagyoni okok miatt azokkal a terheltekkel szemben, akik büntetőügyben ügyvédek meghatalmazására pénzzel rendelkeznek.**

Az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény és az ahhoz tartozó nyolc kiegészítő jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 1993. évi XXXI. törvény 6. Cikk 3. pontjának c) alpontja előírja, hogy ha a bűncselekménnyel gyanúsított személynek nem állnak rendelkezésére eszközök védő díjazására, amennyiben az igazságszolgáltatás érdekei ezt követelik meg, hivatalból és ingyenesen rendeljenek ki számára ügyvédet.

Továbbra is fenntartom azon értelmzésem, miszerint a 32/2017. (XII. 27.) IM rendelet 7. § (2) bekezdése szerinti jogszabályi rendelkezés **a kirendelt védőként eljáró ügyvédek arra ösztönzi a magyar állam, hogy csak egy terhelte védjenek, sérül vagy legalábbis a reális esélye megvan annak, hogy sérülhet a terhelteknek Alaptörvényben és a Be. 5. § (1) bekezdésében biztosított joga a védelemhez**, ezáltal az Alaptörvény Q) cikk (2)-(3) bekezdésében előírt azon követelmény teljesülése, hogy Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítése érdekében biztosítja a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját veszélybe került vagy veszélybe kerülhet, illetve a nemzetközi jog jogszabályban történő kihirdetésükkel a magyar jogrendszer részévé vált érvényesülése is veszélybe került vagy veszélybe kerülhet.

Ugyanakkor a Dr. Bitskey Botond Főtitkár úr által a IV/1101-1/2018. számon kibocsátott hiánypótlási felhívásban foglaltaknak megfelelően kiegészíttem a korábban általam előterjesztett alkotmányjogi panaszban foglaltakat annyiban, hogy **az Alkotmánybíróságot már nemcsak az Abtv. 41. § (1) bekezdése alapján, hanem az Abtv. 42. § (1) bekezdése alapján is kérem, hogy a 32/2017. (XII. 27.) IM rendelet 7. § (2) bekezdése szerinti jogszabályi rendelkezést teljesen semmisítse meg, tekintettel arra, hogy az Egyesült Nemzetek Közgyűlése XXI. ülészakán, 1966. december 16-án elfogadott Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya kihirdetéséről szóló 1976. évi 8. törvényerejű rendelettel is és az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény és az ahhoz tartozó nyolc kiegészítő jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 1993. évi XXXI. törvénnyel is ellentétes a 32/2017. (XII. 27.) IM rendelet 7. § (2) bekezdése.**

Az Abtv. 42. § (1) bekezdése alapján: „Ha az Alkotmánybíróság olyan jogszabály nemzetközi szerződésbe ütközését állapítja meg, amely a nemzetközi szerződést kihirdető jogszabállyal az Alaptörvény alapján nem lehet ellentétes, a nemzetközi szerződéssel ellentétes jogszabályt teljesen vagy részben megsemmisíti.”

Az Egyesült Nemzetek Közgyűlése XXI. ülészakán, 1966. december 16-án elfogadott Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya kihirdetéséről szóló 1976. évi 8. törvényerejű rendelet 26. cikke alapján: „A törvény előtt minden személy egyenlő és minden megkülönböztetés nélkül joga van egyenlő törvényes védelemre. Erre tekintettel **a törvénynek minden megkülönböztetést tiltania kell és minden személy számára egyenlő és hatékony védelmet kell biztosítania bármilyen megkülönböztetés ellen, mint amilyen például a faj, szín, nem, nyelv, vallás, politikai vagy egyéb vélemény,**

nemzeti vagy társadalmi származás, **vagyoni**, születési vagy más **helyzet alapján történő megkülönböztetés.**”

Az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény és az ahhoz tartozó nyolc kiegészítő jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 1993. évi XXXI. törvény 6. Cikk 3. pontjának c) alpontja alapján: „**Minden bűncselekménnyel gyanúsított személynek joga van – legalább – arra, hogy személyesen, vagy az általa választott védő segítségével védekezhessék, és ha nem állanak rendelkezésre eszközök védő díjazására, amennyiben az igazságszolgáltatás érdekei ezt követelik meg, hivatalból és ingyenesen rendeljenek ki számára ügyvédet.**”

- 4.) Kiegészítem a korábban benyújtott alkotmányjogi panaszomat Dr. Bitskey Botond Főtitkár úr által a IV/1101-1/2018. számon kibocsátott hiánypótlási felhívásban foglaltaknak megfelelően, és előadom, hogy mind az Egyesült Nemzetek Közgyűlése XXI. ülészakán, 1966. december 16-án elfogadott Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya kihirdetéséről szóló 1976. évi 8. törvényerejű rendelet, mind az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény és az ahhoz tartozó nyolc kiegészítő jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 1993. évi XXXI. törvény magasabb szintű jogszabály, mint az általam megtámadott 32/2017. (XII. 27.) IM rendelet 7. § (2) bekezdése szerinti jogszabályi rendelkezés, ezért alkotmányellenes az alacsonyabb szintű, általam támadott jogszabály alkalmazása a magyar jogban.

Előadom továbbá, hogy a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény végrehajtásának szabályairól szóló 30/1997. (IV. 30.) FM rendelet egyes rendelkezései alkotmányellenességének utólagos vizsgálatára irányuló indítvány tárgyában hozott 34/2003. (VI. 19.) AB határozatban éppen azért semmisítette meg az Alkotmánybíróság a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény végrehajtásának szabályairól szóló 30/1997. (IV. 30.) FM rendelet 58. §-át, annak alkotmányellenessége miatt, mert miniszteri rendelet nem lehet ellentétes a jogszabályi hierarchiában magasabb szinten lévő szabályokkal. Az Alkotmánybíróság kezdettől követett gyakorlata szerint a jogszabályi hierarchia alkotmányosan meghatározott rendjének megsértése formai alkotmányellenességet jelent [31/1991. (VI. 5.) AB határozat, ABH 1991, 133, 135.].

Az Egyesült Nemzetek Közgyűlése XXI. ülészakán, 1966. december 16-án elfogadott Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya kihirdetéséről szóló 1976. évi 8. törvényerejű rendelet 26. cikke alapján: „A törvény előtt minden személy egyenlő és minden megkülönböztetés nélkül joga van egyenlő törvényes védelemre. Erre tekintettel a **törvénynek minden megkülönböztetést tiltania kell és minden személy számára egyenlő és hatékony védelmet kell biztosítania bármilyen megkülönböztetés ellen, mint amilyen például a faj, szín, nem, nyelv, vallás, politikai vagy egyéb vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy más helyzet alapján történő megkülönböztetés.**”

Az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény és az ahhoz tartozó nyolc kiegészítő jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 1993. évi XXXI. törvény 6. Cikk 3. pontjának c) alpontja alapján: „**Minden bűncselekménnyel gyanúsított személynek joga van – legalább – arra, hogy személyesen, vagy az általa választott védő segítségével védekezhessék, és ha nem állanak rendelkezésre eszközök védő díjazására, amennyiben az igazságszolgáltatás érdekei ezt követelik meg, hivatalból és ingyenesen rendeljenek ki számára ügyvédet.**”

Az Alaptörvény 18. cikk (3) bekezdése alapján: **A Kormány tagja törvényben vagy kormányrendeletben kapott felhatalmazás alapján, feladatkörében eljárva, önállóan vagy más miniszter egyetértésével rendeletet alkot, amely törvénnyel, kormányrendelettel és a Magyar Nemzeti Bank elnökének rendeletével nem lehet ellentétes.**

- 5.) Tájékoztatom a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy bár az Abtv. 26. § (1) bekezdésének a)-b) pontjai alapján fennáll a személyes érintettségem, de az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Ütv.) 155. § (2) bekezdésének c) pontja alapján **a Magyar Ügyvédi Kamara országos illetékességgel véleményt nyilvánít az ügyvédi tevékenységgel kapcsolatos kérdésekben, vagyis a Magyar Ügyvédi Kamara hatáskörébe tartozó kérdés esetén a Magyar Ügyvédi Kamara felülbíráhatja az általam benyújtott alkotmányjogi panaszt.**

Tájékoztattam a Magyar Ügyvédi Kamarát a jelen ügyben benyújtott alkotmányjogi panaszomról, és kértem a Magyar Ügyvédi Kamara állásfoglalását.

A Magyar Ügyvédi Kamara elektronikusan megküldött válaszában arról tájékoztattott, hogy folyamatban van az általam benyújtott alkotmányjogi panasz vizsgálata a Magyar Ügyvédi Kamara részéről.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy szíveskedjen hivatalból megkeresni a Magyar Ügyvédi Kamarát az általam benyújtott alkotmányjogi panasszal kialakított végleges állásfoglalásáról.

Az Ütv. 155. § (2) bekezdésének c) pontja alapján: „A Magyar Ügyvédi Kamara országos illetékességgel véleményt nyilvánít az ügyvédi tevékenységgel kapcsolatos kérdésekben.”

Az Abtv. 26. § (1) bekezdésének a)-b) pontjai alapján: „Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, és jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.”

Mellékletek:

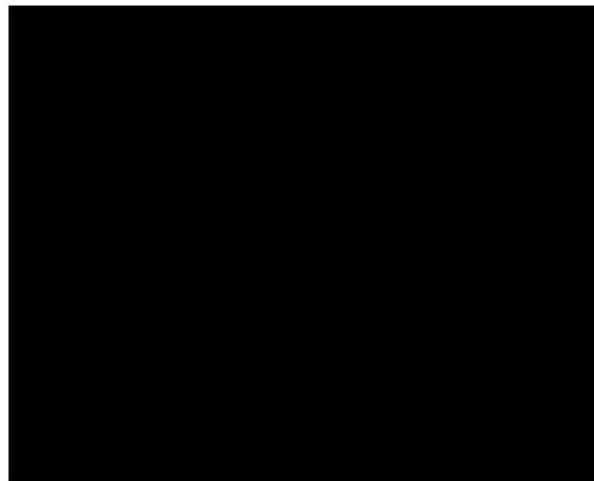
Az alábbi dokumentumokat mellékelem: a 34/2003. (VI. 19.) AB határozatot, Igazságügyi Minisztériumnak megírt levél alkotmányjogi panasz benyújtásáról az Alkotmánybírósághoz.

A jelen hiánypótlást kapják:

- Alkotmánybíróság 1535 Budapest, Pf. 773. **(IV/1101-1/2018. számon kibocsátott hiánypótlási felhívásra válaszolva)**
- Magyar Ügyvédi Kamara 1055 Budapest, Szemere u. 8. **(tájékoztatásul)**
- Igazságügyi Minisztérium 1055 Budapest, Kossuth Lajos tér 4. **(tájékoztatásul)**

Kelt: Szolnok, 2018. 08. 13.

Tisztelettel:

Mellékletek:

- I. a 34/2003. (VI. 19.) AB határozat
- II. Dr. Trócsányi László Igazságügyi Miniszter úrnak megírt levél alkotmányjogi panasz benyújtásáról az Alkotmánybírósághoz

